

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບສີ່

ເຂົ້າໃຈນິມິດສຸດທ້າຍຂອງດານເືອນ: ຄວາມສຳຄັນຂອງເບນເຕຊັດຊາ ແລະ
ການເປີດເຜີຍຄຳພະຍາກອນ

Jeff Pippenger

2024-03-23

ນິມິດສຸດທ້າຍຂອງດານເືອນປະກອບດ້ວຍສາມບົດສຸດທ້າຍ. ບົດທຳອິດໃນບັນດາບົດເຫຼົ່ານີ້
ເຊັນດຽວກັບບົດສຸດທ້າຍໃນສາມບົດນັ້ນ ລະບຸເຖິງປະສົບການຂອງດານເືອນ,
ແລະບົດກາງລະບຸເຖິງປະຫວັດສາດຜ່ານຄຳພະຍາກອນ
ຊຶ່ງກ່າວເຖິງການຜິດປົກກະຕິແລະການລົ້ມລົງໃນບັນຍາຍຂອງກະສັດເໜືອຈອມປອມ.
ບົດທຳອິດເປັນດັ່ງບົດສຸດທ້າຍ, ແລະບົດກາງເປັນຕົວແທນແຫ່ງການກະບົດຂອງກະສັດເໜືອຈອມປອມ.
ນິມິດສຸດທ້າຍຂອງດານເືອນ, ຄົນນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳຮົດເດເກນ, ມີລາຍເຊັນຂອງອັນຟາແລະໂອເມກາ,
ຜູ້ຊົງເປັນຄວາມຈິງ. ເມື່ອພວກເຮົາເລີ່ມພິຈາລະນານິມິດສຸດທ້າຍຂອງດານເືອນ, ພວກເຮົາຈະເລີ່ມທີ່ຂັ້ນໜຶ່ງ.

ໃນບົດສາມແຫ່ງການຄອງລາຊຂອງ ຊຸຣິດ ກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ ມີການເປີດເຜີຍສັງເກດເຖິງດານເືອນ,
ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ເບນເຕຊັດຊາ; ແລະສັງເກດເຫັນຄວາມຈິງ, ແຕ່ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນຍາວນານ:
ແລະທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈສັງເກດ, ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມິດນັ້ນ. ດານເືອນ 10:1.

ມີຄວາມຈິງຫຼາຍປະການທີ່ຖືກຫຸ້ມຢູ່ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນີ້. ປະການທຳອິດຄືນາມຂອງດານເືອນວ່າ
“ເບນເຕຊັດຊາ”.

ເຈົ້ານາຍເໜືອຂັ້ນທີ່ໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ: ໂດຍທ່ານໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ແກ່ດານເືອນວ່າ ເບນເຕຊາຊາ;
ແລະແກ່ຮານານຢາວ່າ ຊາດຣາກ; ແລະແກ່ມີຊາເອນວ່າ ເມຊາກ; ແລະແກ່ອາຊາຣີຢາວ່າ ອາເບດເນໂກ.
ດານເືອນ 1:7.

ດານເືອນໄດ້ຮັບຊື່ວ່າ “Belteshazzar” ໃນບົດທຳອິດ, ແລະທ່ານບໍ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ “Belteshazzar” ອີກເລີຍ
ຈົນກວ່ານິມິດສຸດທ້າຍຂອງທ່ານຈະຖືກນຳສະເໜີ. ດັ່ງນັ້ນ Belteshazzar
ຈຶ່ງເປັນຊື່ຂອງທ່ານໃນຄຳພະຍານຄັ້ງທຳອິດ ແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ການປ່ຽນຊື່ໃນຄຳພະຍາກອນເປັນສັນຍະລັກແທນ
ນຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃນພັນທະສັນຍາກັບ Abram ແລະ Sarai,
ພຣະອົງໄດ້ປ່ຽນຊື່ຂອງເຂົາທັງສອງເປັນ Abraham ແລະ Sarah. ພຣະອົງໄດ້ປ່ຽນຊື່ຂອງ Jacob ເປັນ Israel,
ແລະພຣະອົງຊົງສັນຍາວ່າຈະປະທານຊື່ໃໝ່ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ເພາະເຫດແຫ່ງຊື່ເືອນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ນຶງເງີຍ, ແລະເພາະເຫດແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ພັກຜ່ອນ,
ຈົນກວ່າຄວາມຊອບທຳຂອງນາງຈະປາກົດອອກໄປດັ່ງຄວາມສະຫວ່າງ,
ແລະຄວາມລອດພັນຂອງນາງດັ່ງດວງປະທັບທີ່ເຜົາໄຫມ້.
ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະເຫັນຄວາມຊອບທຳຂອງເຈົ້າ, ແລະກະສັດທັງປວງຈະເຫັນສະຫງ່າສະໝຸດຂອງເຈົ້າ:
ແລະເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນດ້ວຍນາມໃໝ່, ຊຶ່ງພຣະໂອດຖືຂອງພຣະຢາເວຈະຊົງຕັ້ງໃຫ້. ເອຊາຍາ 61:1, 2.

ແກ່ບັນດາຜູ້ຝຶກເດນເຟຍ ຜູ້ຊົງເປັນຄົນໜຶ່ງແສນສະຫຼັບໃນວັນສຸດທ້າຍ
ພຣະອົງກຊົງປະທານຄຳສັນຍານີ້ເຊັນດຽວກັນ.

ຜູ້ໃດທີ່ຊະນະ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນເຈົ້າໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ,
ແລະຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ອອກໄປອີກເລີຍ; ແລະເຮົາຈະຂຽນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໄວ້ເທິງຜູ້ນັ້ນ,

ແລະຊື່ຂອງນະຄອນຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຄື ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່
ຊຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ: ແລະເຮົາຈະຂຽນນາມໃໝ່ຂອງເຮົາໄວ້ເທິງຜູ້ນັ້ນດ້ວຍ.
ຜູ້ໃດມີຫຼຸກໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຟັງສັງເກດພຣະວິນຍານກ່າວແກ່ຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍ. ພຣະນິມົດ 3:12, 13.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ພົ້ນລະນາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ, ແລະບໍ່ເໝືອນອັບຣາຮາມ, ຊາຮາ ແລະ
ອິສຣາເອນ, ຄວາມໝາຍອັນແນ່ນອນຂອງຊື່ເບນເທຊາຊາ ນັ້ນບໍ່ຖືກຮູ້ຈັກ. ຊື່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ
ນຂອງພຣະອົງໃນວັນສຸດທ້າຍເພື່ອເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ
ແມ່ນເປັນຊື່ທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກກວ່າເວລາທີ່ພຣະອົງປະທານຊື່ນັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ຊື່ເບນເທຊາຊາ
ກຳລັງບົງຄຸ້ມໂອນໃຫ້ເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງຟີລາເດນເຟຍໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ແຕ່ຊື່ທີ່ເທົ່າຈົນນັ້ນຖືກຊ່ອນໄວ້ຈົນກວ່າການປະທັບຕາ, ເພາະຊື່ນັ້ນຖືກຂຽນໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ,
ຊຶ່ງກໍແມ່ນບ່ອນທີ່ຕາປະທັບຖືກຂຽນໄວ້ຊັ້ນກັນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບຽ້ງ, ແລະ ເບຶ້ງເຖິດ, ລູກແກະອົງໜຶ່ງຢືນຢູ່ເທິງພູຊີໂອນ,
ແລະມີຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຢູ່ກັບພຣະອົງ,
ມີພຣະນາມຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງຂຽນໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ. ພຣະນິມົດ 14:1

ດານເຮັດໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ເບນເທຊັດຊາ ໃນບົດທີໜຶ່ງ ແລະອີກຄັ້ງໃນບົດທີສິບ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊັບອກວ່າທ່ານເປັນສັນຍາລັກຂອງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ແລະຂອງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ເພາະວ່າບົດທີໜຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງລະອຽດແລ້ວໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້າ. ດັ່ງນັ້ນ
ບົດທີສິບຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ແລະຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນວັນສຸດທ້າຍ. ຈາກນັ້ນ ຂໍພຣະຄຳພີນັ້ນຈຶ່ງລະບຸວ່າ ເບນເທຊັດຊາ
ເປັນສັນຍາລັກຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມພູມຂອງຄວາມຮູ້
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກອອກໃນຂະບວນການປະຕິຮູບທີ່ລົງມາໃນປີ 1989.
ສິ່ງນີ້ຖືກສະແດງອອກໂດຍການເນັ້ນໜັກເຖິງສິ່ງທີ່ດານເຮັດ (ເບນເທຊັດຊາ) ຮູ້

ດານເຮັດໄດ້ຖືກລະບຸວ່າເປັນຜູ້ຮູ້ເຖິງ "ສິ່ງ" ທີ່ "ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ດານເຮັດ," "ແລະສິ່ງນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ,
ແຕ່ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນຍາວນານ; ແລະທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈສິ່ງນັ້ນ, ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມົດ."
ດານເຮັດໄດ້ເຂົ້າໃຈ "ສິ່ງ" ນັ້ນ, ແລະຍັງເຂົ້າໃຈ "ນິມົດ" ດ້ວຍ. ຄຳພາສາເຮັດ "dabar"
ໃນພຣະຄຳພີນັ້ນໄດ້ຖືກແປວ່າ "ສິ່ງ," ແລະມັນໝາຍເຖິງ "ພຣະວາຈາ." ໃນແງ່ຄຳພະຍາກອນ, "ພຣະວາຈາ"
ເປັນຕົວແທນທັງນິມົດເລື່ອງ "ເຈັດຄັ້ງ," ແຕ່ກໍຍັງເປັນຕົວແທນພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນພຣະວາຈາ, ດ້ວຍ. ທັງ
"ເຈັດຄັ້ງ," ແລະພຣະຄຣິດ ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກຊ່າງກຳລັງໄດ້ປະຕິເສດ,
ແລະດານເຮັດເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນໜຶ່ງທີ່ເຂົ້າໃຈທັງສອງອົງປະກອບແຫ່ງສັນຍະລັກຂອງພຣະວາຈາ.

ໃນພຣະທຳດານເຮັດ ບົດທີ 9 ຂໍ້ 23 ພວກເຮົາພົບພຣະຄຳໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂັ້ນໜຶ່ງ
ທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ ແລະ ສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີ
ຊຶ່ງຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍຄຳຖາມໃນດານເຮັດ ບົດທີ 8 ຂໍ້ 13 ແລະ ຄຳຕອບໃນຂໍ້ 14. ຄຳຖາມນັ້ນຖາມວ່າ, "ນິມົດ
'chazon' ທີ່ຊັບອກເຖິງການຢຽບຢາສະຖານບໍລິສຸດ ແລະ ກອງປະຊາຊົນ ອັນໄດ້ຖືກກະທຳໂດຍລັດທິນອກຣິດ
ແລ້ວຕໍ່ມາໂດຍລະບົບສັນຕະປາປາ ຈະດຳເນີນໄປອີກດົນພຽງໃດ?"
ການຢຽບຢານັ້ນໄດ້ກົນເວລາສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມ "ເຈັດເທື່ອ" ໃນພຣະທຳເລວີນິຕິ
ບົດທີ 26.

ຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມໃນຂໍ້ສິບສາມແມ່ນວ່າ ຈົນເຖິງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ,
ແລ້ວສະຖານບໍລິສຸດທີ່ໄດ້ຖືກຢຽບຢາລົງນັ້ນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະນິມົດ "mareh"

ຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີນັ້ນໄດ້ຊື່ມຄຳພະຍາກອນເວລາທັງສອງເຂົ້າດ້ວຍກັນ, ແລະໃນຂັ້ນສຳລັບຂອງການເຮັດບົດທຶກ, ກາບຣີເອນກຳລັງນຳພາການເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມສຳພັນຂອງນິມິດທັງສອງ.

ໃນຕອນເລີ່ມແຕ່ງຄຳອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າ ພຣະບັນຊາໄດ້ອອກມາ ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາເຟືອແຈ້ງແກ່ເຈົ້າ; ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ຖືກຮັກຢ່າງຫຼາຍ: ເຫດສະນັ້ນ ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນ ແລະພິຈາລະນານິມິດ. ດານເຮັດ 9:23.

ຄຳທີ່ຖືກແປທັງເປັນ "ເຂົ້າໃຈ," ແລະ "ພິຈາລະນາ" ໃນຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮີ "biyn," ແລະມັນໝາຍເຖິງ "ການແຍກອອກໃນຄວາມຄິດ." ກາບຣີເອນແຈ້ງແກ່ດານເຮັດໃຫ້ທຳການແຍກອອກໃນຄວາມຄິດລະຫວ່າງ "ເລື່ອງນັ້ນ" ແລະ "ນິມິດ." "ນິມິດ" ໃນຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮີ "mareh," ແລະມັນແມ່ນນິມິດເລື່ອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ ຊຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ, 1844. ຄຳພາສາເຮັບເຮີທີ່ຖືກແປວ່າ "ເລື່ອງ," ແມ່ນຄຳດຽວກັນກັບທີ່ຖືກແປວ່າ "thing," ໃນຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງຂອງບົດທຶກສີບີ. ມັນແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮີ "dabar," ແລະມັນເປັນຕົວແທນຂອງນິມິດເລື່ອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ ຊຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງເຊັ່ນກັນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ, 1844.

ໃນຂໍ້ທຳອິດຂອງບົດທຶກສີບີ, ປະຊາຊົນແຕ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍຖືກນຳສະເໜີໂດຍເບນເທຊັດຊາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ທີ່ມາເຖິງໃນເວລາສຸດທ້າຍໃນປີ 1989, ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຄວາມເລື່ອມໂຍງຂອງນິມິດທັງສອງ, ຊຶ່ງພວກມັນເລີ່ມໃນຂະບວນການຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດເຂົ້າໃຈພຽງແຕ່ບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນ. ໃນຂັ້ນນັ້ນ, ນິມິດທີ່ຖືກນຳສະເໜີເປັນ "ສິ່ງນັ້ນ" ຖືກລະບຸວ່າເປັນຄຳພະຍາກອນທີ່ຍາວທີ່ສຸດໃນສອງຄຳພະຍາກອນ, ເພາະວ່າລະຫວ່າງການອ້າງເຖິງ "ສິ່ງນັ້ນ" ທັງສອງຄັ້ງໃນຂັ້ນນັ້ນ, ດານເຮັດໄດ້ລະບຸວ່າເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ແກ່ "ສິ່ງນັ້ນ" (the dabar) ແມ່ນ "ຍາວ", ໃນຄວາມສຳພັນກັບນິມິດ (mareh).

ໃນບົດສຳມະເຫຼ່ງການຄອງລາດຂອງກະສັດໄຊຣັສແຫ່ງເປີເຊຍ ມີຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງຖືກເປີດເຜີຍແກ່ດານເຮັດ ຜູ້ຊົງມີຊື່ຖືກເອີ້ນວ່າ ເບນເທຊັດຊາ; ແລະຂໍ້ຄວາມນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແຕ່ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນຍາວນານ; ແລະທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມິດນັ້ນ. ດານເຮັດ 10:1.

ຄວາມຈິງອັນລະອຽດອ່ອນທີ່ວ່າ "ເຈັດເວລາ" ແມ່ນຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາທີ່ຍາວນານທີ່ສຸດຊຶ່ງພວກ Millerites ໄດ້ປະກາດນັ້ນ ຖືກປະຕິເສດໂດຍ Adventism ແບບ Laodicean ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ພຣະຄຳພີຕອນໜຶ່ງທີ່ພວກເຂົາບົດເບືອນເຟືອນໄປສູ່ຄວາມພິນາດຂອງຕົນເອງ. ໂດຍການປະຕິເສດ "ເຈັດເວລາ" ໃນການກະບົດປີ 1863, ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເຫັນຄວາມສຳພັນຂອງຄຳພະຍາກອນທັງສອງ, ແລະຈຶ່ງສາມາດເຫັນໄດ້ພຽງແຕ່, ຫຼືຈະເຫັນພຽງແຕ່, ວ່າຂໍ້ຄວາມຕອນຖັດໄປນັ້ນຊັບອກເຖິງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ.

"ປະສົບການຂອງພວກສາວົກຜູ້ໄດ້ປະກາດ 'ຂ່າວປະເສີດແຫ່ງອານາຈັກ' ໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທຳອິດຂອງພຣະຄຣິດ ກໍມີຂະໜານຂອງມັນໃນປະສົບການຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຂ່າວ ສານເລື່ອງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ. ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກສາວົກໄດ້ອອກໄປປະກາດວ່າ, 'ເວລາໄດ້ຄົບແລ້ວ ແລະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກໍມາໃກ້ແລ້ວ,' ດັ່ງນັ້ນ ມັນເລີ ແລະ ຜູ້ຮ່ວມງານຂອງລາວ ກໍໄດ້ປະກາດວ່າ ຊ່ວງເວລາຄຳພະຍາກອນທີ່ຍາວທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຊ່ວງສຸດທ້າຍທີ່ຖືກນຳມາໃຫ້ເຫັນໃນພຣະຄຳພີກຳລັງຈະສິ້ນສຸດລົງ, ການພິພາກສາກໍມາໃກ້ແລ້ວ, ແລະອານາຈັກນັ້ນຈະດອນກຳລັງຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ. ການປະກາດຂອງພວກສາວົກໃນເລື່ອງເວລາ ຕັ້ງຢູ່ເທິງພື້ນຖານຂອງເຈັດສິບອາທິດໃນດານເຮັດ 9. ຂ່າວສານທີ່ມີນິເລີ ແລະ

ຜູ້ຮ່ວມງານຂອງລາວໄດ້ມອບນັ້ນ ປະກາດການສົນສຸດຂອງ 2300 ວັນໃນດານເອີນ 8:14 ຊຶ່ງໃນນັ້ນ
ເຈັດສິບອາທິດເປັນສ່ວນໜຶ່ງ. ການປະກາດຂອງແຕ່ລະຝ່າຍ
ຕັ້ງຢູ່ເທິງການສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງສ່ວນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
ຂອງຊ່ວງເວລາຄຳພະຍາກອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ອັນດຽວກັນ." The Great Controversy, 351.

ຢ່າໄດ້ພາດຕົກຈາກເຫດຜົນອັນຢູ່ໃນຕົວຂອງຂໍ້ຄວາມຕອນສຸດທ້າຍນີ້.
ອັດເວນຕິສ໌ແຫ່ງລາໂອດິເຊຍບໍ່ໄດ້ສອນແກໂລກວ່າ
ພວກມົນເລໂຣຕ໌ເຄີຍເຊື່ອວ່າສະຖານບໍລິສຸດທິຈະຖືກຊຳລະນັ້ນແມ່ນສະຖານບໍລິສຸດໃນສະຫວັນ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາ, ແລະທຸກຄົນທີ່ປາຖະໜາຈະພິຈາລະນາບັນທຶກທາງປະຫວັດສາດ,
ຍອມຮູ້ວ່າພວກມົນເລໂຣຕ໌ເຊື່ອວ່າສະຖານບໍລິສຸດທິຈະຖືກຊຳລະນັ້ນແມ່ນໂລກ.
ຂໍ້ຄວາມທີ່ອັດເວນຕິສ໌ແຫ່ງລາໂອດິເຊຍບົດເບືອນໄປສູ່ຄວາມພິນາດຂອງຕົນເອງນັ້ນຄື "ດັ່ງນັ້ນ ມົນເລໂຣຕ໌ ແລະ
ບັນດາຜູ້ຮ່ວມງານຂອງລາວ ຈຶ່ງໄດ້ປະກາດວ່າ ໄລຍະເວລາຝ່າຍຄຳພະຍາກອນທີ່ຍາວທີ່ສຸດ ແລະ
ເປັນຊ່ວງສຸດທ້າຍທີ່ພຣະຄຳພີໄດ້ນຳອອກມາໃຫ້ເຫັນ ກຳລັງຈະສົ້ນສຸດລົງ",
ຊຶ່ງພວກເຂົາຍືນກະຕືລືລົ້ນວ່ານັ້ນແມ່ນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີຂອງດານເອີນ ບົດທີ່ແປດ ຂໍ້ທີສິບສີ່.

ບົນປະຫວັດສາດຂອງ Adventism ເອງໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ນັກເທດຊາວ Millerite
ຈຳນວນສາມຮ້ອຍຄົນທັງໝົດໄດ້ໃຊ້ແຜນພະຍາກອນຂອງຜູ້ປຸກເບີກປີ 1843
ໃນການນຳສະເໜີຂອງພວກເຂົາ, ແລະໃນແຜນນັ້ນກໍແຈ້ງຊັດຢ່າງສຸດວ່າ,
ໃນຄຳພະຍານທາງປະຫວັດສາດອື່ນໆທັງໝົດດ້ວຍ, "ເຈັດເວລາ," (ສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີ),
ແມ່ນຄຳພະຍາກອນທີ່ພວກເຂົາລະບຸວ່າເປັນ
"ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຍາວທີ່ສຸດແລະເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ," ຊຶ່ງ "ກຳລັງຈະໝົດລົງ."
ເນື່ອງຈາກການກະບົດຂອງພວກເຂົາໃນປີ 1863, ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດສິດທິພາບຖານຂອງ "ເຈັດເວລາ,"
ບັນດາພວກເຂົາຈຶ່ງຍືນຢັນຢ່າງມົດບອດວ່າ Sister White
ກຳລັງຂຽນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກໝັ້ນແລ້ວຂຶ້ນໃໝ່ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນຈາກ The Great Controversy.

ໃນຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງຂອງພຣະທຳດານເອີນ ບົດທີສິບ, ເບນເທຊັດຊາ
ເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ແລະພວກເຂົາເຂົ້າໃຈທັງຄຳຖາມແລະຄຳຕອບໃນພຣະທຳດານເອີນ ບົດທີ່ແປດ ຂໍ້ທີສິບສາມ ແລະ ສິບສີ່,
ຊຶ່ງຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ລະບຸວ່າເປັນຮາກຖານແລະເສົ້າຫຼັກກາງຂອງຄວາມເຊື່ອແອດເວນຕິສ໌.
ພາບການນຳສະເໜີທີ່ດານເອີນເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນຂັ້ນນີ້
ແມ່ນລາວກຳລັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ
ແລະ ແອດເວນຕິສ໌ແຫ່ງລາໂອດິເຊຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົານັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມເພີນຂອງຄວາມຮູ້ໃນປີ
1989.

ໃນບົດສາມແຫ່ງລາຊະການຂອງຊີຣີສ ກະສັດແຫ່ງເບີເຊຍ ມີພຣະດຳລັດຫນຶ່ງຖືກເປີດເຜີຍແກ່ດານເອີນ
ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າ ເບນເທຊັດຊາ; ແລະພຣະດຳລັດນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແຕ່ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນຍາວນານ;
ແລະທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈພຣະດຳລັດນັ້ນ ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມິດ. ດານເອີນ 10:1.

ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງນິມິດທີ່ໄດ້ຮັບຢູ່ແມ່ນ້ຳ Hiddekel ຊຶ່ງສົ້ນສຸດລົງໃນບົດທີສິບສອງ.
ຢູ່ນັ້ນເຮົາພົບການເປີດຜະນຶກຂອງພຣະທຳດານເອີນໃນເວລາຂອງວາລະສຸດທ້າຍ,
ດັ່ງນັ້ນການສະແດງເຖິງດານເອີນທີ່ເຂົ້າໃຈທັງ "ສົງນັ້ນ" ແລະ "ນິມິດ" ຈຶ່ງເຊື່ອມໂຍງກັບບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈ
ແລະຜູ້ທີ່ຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ຜູ້ມີບັນຍາ," ອັນກົງກັນຂ້າມກັບບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ ແລະຖືກລະບຸວ່າເປັນ
"ຄົນອະທຳ." ໃນຂໍ້ທີ່ສິບຂອງບົດທີສິບສອງ, ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄົນສອງພວກນີ້ຖືກສະແດງໄວ້.

ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລໍຖ້າ, ແລະຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວສະອາດ, ແລະຖືກທົດລອງ;
ແຕ່ຄົນອະທຳຈະກະທຳຄວາມອະທຳຕໍ່ໄປ: ແລະບໍ່ມີຄົນອະທຳຜູ້ໃດຈະເຂົ້າໃຈ; ແຕ່ຜູ້ມີບັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ.
ດານເຮອນ 12:10.

ບັນດາ "ຜູ້ມີບັນຍາ" ເຂົ້າໃຈ, ແລະຄົນອະທຳບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ແລະຄຳທີ່ເປັນວ່າ "ເຂົ້າໃຈ"
ກໍແມ່ນຄຳດຽວກັນກັບທີ່ພວກເຮົາໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ຊາວສາມຂອງບົດທິເກີ້. ຄຳນັ້ນຄືຄຳພາສາເຮັບເຮີ "biyn,"
ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ ການແຍກອອກດ້ວຍຈິດໃຈ. ຄົນອະທຳບໍ່ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້
ເພາະພວກເຂົາບໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະກະທຳການແຍກອອກດ້ວຍຈິດໃຈລະຫວ່າງນິມົດທັງສອງ,
ຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງທີ່ຫຼາຍທີ່ເປັນເຫດຊົດຊາ ຖືກລະບຸວ່າເປັນຜູ້ເຂົ້າໃຈໃນຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ,
ເມື່ອລາວຖືກລະບຸວ່າເປັນເປັນເຫດຊົດຊາແທນທີ່ຈະເປັນດານເຮອນ. ໃນຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ
ລາວຖືກລະບຸວ່າເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ແລະລາວຖືກລະບຸວ່າເປັນບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈນິມົດທັງສອງ,
ຊຶ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າພຶກສາການຈຳແນກດ້ວຍຈິດໃຈລະຫວ່າງນິມົດນັ້ນ.
ພຣະເຢຊູຊົງສະແດງເຖິງຈຸດຈົບຂອງສິ່ງໜຶ່ງໂດຍອ້າງອີງກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງນັ້ນ, ແລະໃນບົດທິສິບສອງ,
ບັນດາຜູ້ມີບັນຍາແມ່ນຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈຄຳພະຍາກອນເລື່ອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ,
ແລະຄວາມສຳພັນໂດຍກົງຂອງມັນກັບຄຳພະຍາກອນເວລາ "ທີ່ຍາວນານທີ່ສຸດ ແລະ ສຸດທ້າຍ,"
ຊຶ່ງຄືສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີ.

ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານິມົດສຸດທ້າຍຂອງດານເຮອນ.

ປະຊາກອນຂອງເຮົາພົ້ນໄປເພາະຂາດຄວາມຮູ້; ເພາະເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຮູ້
ເຮົາຈະປະຕິເສດເຈົ້າເຊັ່ນກັນ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນປະໂລຫິດໃຫ້ເຮົາອີກຕໍ່ໄປ;
ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ລົ້ມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຮົາຈະລົ້ມລູກຫຼານຂອງເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. Hosea 4:6.

ພວກທ່ານກໍ່ເໝືອນກັນ, ເປັນດັ່ງຫົນທົນຊີວິດ, ກຳລັງຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນເປັນພະນົດໄວ້ຢ່າງຍືນຍານ,
ເປັນພວກບໍ່ໂຮຫົດອັນບໍ່ລໍຖ້າ, ເພື່ອຖອດອັນບັນດາເຄຣັງບູຊາຢ່າງຍືນຍານ,
ອັນເປັນທີ່ຊົບພຣະໄທແກ່ພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເຫດສະນັ້ນຈຶ່ງມີຂໍ້ຄວາມໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ,
ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາວາງສິລາຫົວມຸມເອກໄວ້ໃນຊື່ອັນ, ຊຶ່ງຖືກຄັດເລືອກ, ປະເສີດຍິງ;
ແລະຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ອັບອາຍ. ສະນັ້ນສຳລັບພວກທ່ານຜູ້ທີ່ເຊື່ອ
ພຣະອົງຊຶ່ງປະເສີດຍິງ: ແຕ່ສຳລັບພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ຫົນທົນພວກຊ່າງກໍ່ປະຕິເສດນັ້ນ,
ຫົນດຽວກັນນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນຫົວມຸມສຳຄັນ, ແລະເປັນຫົນທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດ,
ແລະເປັນຜາທີ່ເຮັດໃຫ້ຊຸ່ນເຄືອງ, ແມ່ນແກ່ພວກທີ່ສະດຸດເພາະພຣະຄຳ, ໂດຍເປັນຄົນບໍ່ເຊື່ອຟັງ:
ຊຶ່ງພວກເຂົາກໍ່ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອການນັ້ນເໝືອນກັນ. ແຕ່ພວກທ່ານເປັນຊາດພັນທີ່ຖືກຄັດເລືອກ,
ເປັນພວກບໍ່ໂຮຫົດແຫ່ງກະສັດ, ເປັນຊົນຊາດອັນບໍ່ລໍຖ້າ, ເປັນຊົນຊາດສະເພາະຂອງພຣະອົງ;
ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ປະກາດກຽດຕິທູນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຊົງເອົາພວກທ່ານອອກຈາກຄວາມມົດ
ເຂົ້າສູ່ແສງສະຫວ່າງອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ: ຊຶ່ງໃນອະດີດພວກທ່ານບໍ່ເປັນຊົນຊາດ,
ແຕ່ບັດນີ້ເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ: ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ,
ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາແລ້ວ. 1 Peter 2:5–10.

ແລະຈົນພໍຖືຄວາມອົດກັບຍາວນານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາວ່າເປັນຄວາມລອດ; ດັ່ງທີ່ບໍ່ໄວ້
ພົ້ນອ້າງທຶກຂອງເຮົາ ກໍໄດ້ຂຽນມາເຖິງພວກທ່ານຕາມສະຕິບັນຍາທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ທ່ານນັ້ນ;
ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຈົດໝາຍທຸກສະບັບຂອງທ່ານເຖິງເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້;
ໃນຈົດໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນມີບາງຂໍ້ຄວາມທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ຍາກ,
ຊຶ່ງຄົນທີ່ຂາດຄວາມຮູ້ແລະບໍ່ໝັ້ນຄົງໄດ້ບົດເບື້ອງເສຍ,
ເໝືອນດັ່ງພວກເຂົາບົດເບື້ອງພຣະຄຳພີອື່ນໆດ້ວຍ, ຈົນເຖິງຄວາມພົ້ນໄປຂອງຕົນເອງ. ເຫດສະນັ້ນ

ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ເປັນທີຮັກ, ເມື່ອຮູ້ສຶງເຫຼົ່ານີ້ວົງໜ້າແລ້ວ, ຈົ່ງລະວັງ
ຢ່າໃຫ້ຖືກນຳພາໄປດ້ວຍຄວາມຫຼົງຜິດຂອງຄົນຊົ່ວ ແລະຕົກໄປຈາກຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຕົນເອງ. 2 ເປໂຕ
3:15–17.

ຈົ່ງເຕືອນເຂົ້າທັງຫຼາຍເຖິງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໂດຍກ່າຊັບເຂົ້າຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າວ່າ
ຢ່າໃຫ້ຖຽງກັນເຮືອງຖ້ອຍຄຳອັນບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ຊຶ່ງມີແຕ່ຈະນຳໄປສູ່ການທຳລາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ.
ຈົ່ງພາກພຽນສະແດງຕົນເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ທີ່ຊົງຮັບຮອງແລ້ວ ເປັນຄົນງານຜູ້ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອາຍ
ຜູ້ແບ່ງແຍກພຣະວາຈາແຫ່ງຄວາມຈິງຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ແຕ່ຈົ່ງຫລີກເວັ້ນຖ້ອຍຄຳອັນຫຍາບຊ້າແລະໄຮ້ສາລະ
ເພາະວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະນຳໄປສູ່ຄວາມອະທຳຍິງຂຶ້ນ. 2 ຕີມທຽວ 2:14–16